

■ SINT-MICHIELS

Tolken Vlaamse Gebarentaal zijn situatie beu

Tolken de mond gesnoerd

Een tiental tolken Vlaamse Gebarentaal hield gistermorgen op Sint-Michiels een ludieke actie aan het Immaculata Instituut in de Veldstraat. Ze hadden hun mond gesnoerd met tape en waren geketend. Daarmee symboliseerden ze de penibele situatie waarin doventolken al jaren verkeren.

Cesare GREGORI

Vera Vermaercke, voorzitter van de vzw VVTG (Vlaamse Vereniging Tolken Gebarentaal), studeerde in 1997 af. „In januari 1999 ben ik als eerste tolk Vlaamse Gebarentaal (VGT) in hoofdberoep gestart. Mensen verklaarden me gek. Ik zat toen aan 680 uren per jaar en kreeg van het ministerie van Onderwijs een bruto vergoeding van slechts 700 Belgische frank per uur. Dankzij het loon van mijn man heb ik het zeven jaar kunnen volhouden, maar op 30 juni van dit jaar ben ik ermee gestopt. Ik zoek een job in bijberoep. In heel Vlaanderen zijn er nog maar zeven tolken VGT in hoofdberoep”, legt ze uit. „Ons pleidooi voor een beter statuut heeft niet veel opgeleverd. We zouden in het onderwijs ook een ander soort contract willen want nu worden alleen de effectieve tolkuren betaald.”

Ook de controle van de prestaties zit Vermaercke dwars. „We worden door wel vijf verschillende partijen gecontroleerd. Als het ministerie van Onderwijs ons aan banden wil leggen, dat ze ons dan een ander contract geven.”

Vermaercke wijst er nog op dat een dove leerling in het regulier secundair onderwijs slechts 5 tot 8 uren per week een tolk in de klas heeft. Alle andere uren moet hij het zonder tolk stellen en is er dus geen sprake van integratie.

Lang onderweg

Bruggelinge Kristien Berings is sinds vier jaar tolk VGT in hoofdberoep. „Eigenlijk is dit niet haalbaar, maar mijn man werkt. Ik had vast werk in de so-

Vera Vermaercke (rechts), voorzitter van de Vlaamse Vereniging Tolken Gebarentaal, voert samen met collega's actie: „In heel Vlaanderen zijn er nog maar zeven tolken Vlaamse Gebarentaal in hoofdberoep.”

©MICHEL VANNEUVILLE

ciale sector maar heb loopbaanonderbreking genomen. Ik tolk zeer graag. Als de staking iets oplevert, ga ik er zeker mee door. Zo niet keer ik terug naar mijn vroeger werk. Er zijn dagen dat we van 's morgens tot 's avonds onderweg zijn maar dat we amper vijf uren getolkt hebben tegen een vergoeding van 27 euro per uur.”

„Dan heb ik het nog niet over de voorbereidingstijd gehad. Zo heb ik eens moeten tolken voor het vak elektriciteit. Daar komen heel wat technische begrippen bij kijken en was ik verplicht die cursus vooraf in te studeren. Gelukkig is dat niet voor alle vakken zo”, aldus Kristien Berings.

Schooldirecteur Bernard Vanwildemeersch

©MVN

„Hele opgave voor de leerkracht”

Directeur Bernard Vanwildemeersch van het Immaculata Instituut staat achter de actie van de tolken. „In het secundair hebben we vijf dove leerlingen, van wie er vier een gebarentolk hebben en één een schrijftolk. Die gebarentolken komen 7 tot 8 uren per week tolken, maar tot 20 uren blijven de leerlingen zonder tolk in de klas en

voor de leerkracht is dat een hele opgave. Voor het vak wiskunde is dat nog niet zo'n probleem als er veel oefeningen zijn, maar voor een vak als geschiedenis is dat niet te doen. Daarnaast zijn er parascolaire activiteiten, zoals bedrijfsbezoeken of een spreker die komt. Als we daarvoor een tolk vragen, moet dat allemaal uit hetzelfde pakket komen.”

Dat de tolken zich storen aan het controlesysteem kan Vanwildemeersch begrijpen. „Er komt inderdaad veel papierwerk bij kijken maar dat ligt niet aan de school.” (CG)